j [Ô_ÐeÐ hÑ— Z `ÐmÐ

shree satyanArAyaNa pAlA

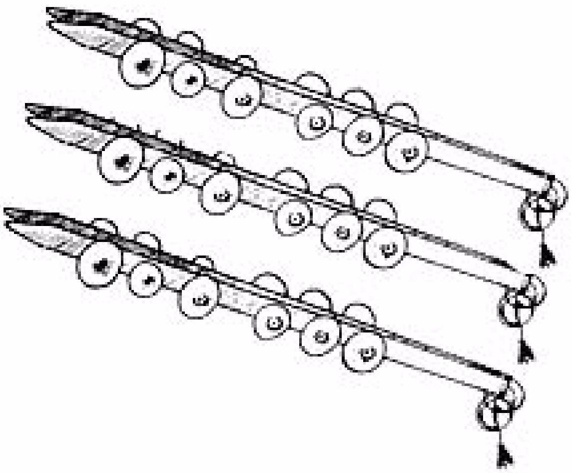

hÑ j [Ô_ÐeÐ¯Z `ÐmÐ

*Festivals of Odisha #**107***

ver 1.0_112207

Publisher :- www.odia.org

Price :- Priceless

Not for any business use

ଶୁଣ ସର୍ବ ବଗ୍ଦରେ ପ୍ରଭୁର କାଲାମ । ନସ୍ୟତ ହାସଲ ହୁଏ ଫଜେ ହାଏ କାମ । ଇସ୍ପାର ପିସ୍ପାର ଭାଇ ଶୁନ ସର୍ବଜନ । ସତ୍ୟପୀର ସାହେବର ମହିମା ବର୍ଣ୍ଣନ ॥ ଆସମାନେ ହବ୍ୟାସନେ ବସିସ୍ପା ଖୋଦାଏ । କୌତୁକ କରେନ ଜନମିପୁଁ ଦୁନଆଏ ॥ ଆମି ସେଈ ଦେବତା ଅଲେଖ ନସ୍କାର । ସ୍ୱର୍ଗ ମର୍ତ୍ତ୍ୟ ରସାତଳେ କରନ୍ତ ଆମାର ॥ ଫକିର ହଇସ୍ପା ଆମି ଦୁନସ୍ପା ଭିତରେ । ଅକଦା ବାନ୍ଧସ୍ପା ପାନକନ ଜପକାରେ । ଜଗନ୍ନାଥ ରୂପେ ଆମି ଓଡ଼ିଶାତେ ଆର । ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ ସର୍ବ ମତଏକାକାର ॥ ବାରବାଟି ମଧ୍ୟତେ କୌତୁକ ରଙ୍ଗନାଟେ । ସାଗ ସାର ଅନ୍ନ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ହକାଏ ହାଟେ ॥ ଘିତବକା ପିଠାବକା ଆର ଭେକ ଲଡ଼ୁ । ମନରୁଚ ବ୍ୟଞ୍ଜନ ଆମାନ ଗାଡ଼ୁ ଗାଡ଼ୁ ॥ ସମ ସମ ରହିମାନ କୋରାନ ପୁରାନେ । ଦେଖିବ କେମନେ ଲୋକେମାନେ କ ନା ମାନେ ॥ କାଞ୍ଚା ପାକା ଶିରନୀ କେ ଆସ୍ଥାନେ ପୂଜସ୍ପା । ତାଜବ ହଇବେ ଲୋକେ ଦୂହାତେ ଭୃଟିସ୍ପା ॥ ତବେ ସତ୍ୟପୀର ବଲାଇବ ଦୁନଆଏ । ଅତବଲ ଆସମାନ ଛୁଡ଼େ ନଖେ ଦାଏ । ପଦ୍ମଫୁଲ ରୂପୀ ହସ୍ପା ସତ୍ୟନାରାୟନ । ଦଣ୍ଡଆଛେ ଦାରୁବ୍ରହ୍ମ ରୂପେତେ ଭାସେନ ॥ ଯେଇ ବଡ଼ି ଛିଲ କୁନ୍ତୀ ପାହାରପେ ବେଟୀ । କୋରାନ ପୁରାନ ଶୁନେ ପ୍ରାତଃକାଲେ ଉଠି ॥ ଏଇରୂପେ ଘତଦିନେ ଶୁନେ ସେ କୋରାନେ । ଗଙ୍ଗାଏ ମହତ୍ତଯୋଗ ପଡ଼ିଲେ ପ୍ରାହାନେ ॥ ଲାଗିତେ ତାହାରମନ ହେଲ ଉତ୍କଣ୍ଠନ । ଭାବାସି ସଙ୍ଗେ ଲସ୍ପାଁ କରିଲ ଗମନ । ସକଲ ଲୋକଜା ତାର ଯାଏ ନାଛେ କାଛେ । ଗୋଲାମ ନଫର ସର୍ବ ଯାଏ ଆଗୁପାଛେ ॥

ହୋଲାଏ ଚଢ଼ିସ୍ପା ଯବ ଗଙ୍ଗାର କନାରେ । ଗୋସଲ କରତେ ହୋଲା ହଇତେ ଉତ୍ତୁରେ ॥ ପଦ୍ମଫୁଲ ରୂପ ହସ୍ପା ସତ୍ୟନାରାୟଣ । ଦରିସ୍ପାର କନାରେତେ ଭାସିତେ ଛିଲେନ ॥ ଗୋସଲ କରତେ ଛିଲ କେମା ଦରିସ୍ପାତେ । ଦେଖିସ୍ପା ସେ ପଦ୍ମଫୁଲ ଉଠାଇଲେହାତେ ॥ ଉଠାଇସ୍ପା ଫୁଲ କନ୍ୟା ନିବାର ଶୁଙ୍ଘିଲ । ସତ୍ୟନାରାୟଣ ତାର ଗର୍ଭେତେ ରହିଲ ॥ କପାଲେ ଯାହାର ଲେଖା କେ କରିବ ଆନ । ସାହାଯାଗି ଗର୍ଭେତେ ରହିଲେ ନାରାୟନ ॥ ମାନବ ହଇସ୍ପା ପୀର କେନ ଜନମିଲ । ନାରିକେଲ ଜଲ ଯେନ ଅକସ୍ମାତେ ହେଲ ॥ ଗୋସାଲ କରିସ୍ପା କନ୍ୟା ପ୍ରବେଶ ମହଲେ । ସତ୍ୟପୀର ହସ୍ତଗର କବକର୍ତ୍ତ ବୋଲେ ॥

ସାହାଯାଗି ଗର୍ଭେତେ ରହିଲେ ସତ୍ୟପୀର । ଦିନେ ଦିନେ ଗର୍ଭ ବାଢ଼େ କାହିଲ ଶରୀର ॥ ମୁଖେତେ ଉଦ୍‌ଗାର ଉଠେ ହାଇ ନିରନ୍ତର । ପଲଙ୍କ ତେଜଆ ଶୋଏ ଜମିନ ଉପର ॥ ବସ୍ତୁମାସ୍ପା ବ୍ୟକ୍ତ ହେଲ ପାହାରମହଲେ । ଲେଉଣ୍ଡି ଛେଉଣ୍ଡି ଗର୍ଭ ଦେଖିଲେ ନିଗେଲେ । ପାହାଯାଗି ଆଗେ ଦାସୀ କହେ ହକକତ । ଗର୍ଭବତୀ ବେଟିଭସ୍ପା ତୁମର ତକତ । ଶୁନି ଚମକସ୍ପା ଯବ ହେଟ କୈଲ ଶିର । ପାହାର ଆଗୁତେ ଗିସ୍ପା କରିଲ ଜାହିର ॥ ରାମାହେତେ କଥା ପାହା ଶୁନସ୍ପା ବେଟିରେ । ଜୀଅନ୍ତା ଗାଡ଼ତେ ଆଜ୍ଞା ହଲେନ ଉଜିରେ । ଉଜିର ବଲେନ ରାଜା ନିବାସାହଯାଗି । ହଜୁରେ ଅରଜ ମୋର କରିବ କଇବ ॥ ବିଷମ ତୋମାର ଜୋଠା ନା ଗଲେ ଦସ୍ପାର । ମନୁଷ୍ୟ ଗର୍ଭିତେ ରାସ୍ତା କୋଥା ଆଛେ ଆର ॥ ଏତେ ବଡ଼ ଭରସାକେ ଆସିବେମଦରେ । ପଜକାକରେ ବୁଝିସ୍ପାଁ ଗର୍ଦ୍ଦନ ମାରତାରେ ॥ ପାହାବରେ ଉଜିରହେ ଏହି ଖବୁବାତ । ମାର ଜବା ଛୁଡ଼ ବନେ ବେଟୀ ନବଜାତ ॥ ଉଜିର

ବଲେନ ପାହ୍ରା ଶୁନ ହେ ବଚନ । ଗର୍ଭବନ୍ତି ନାଶ୍ରି ତାକେ ମାରିବ କେମନ ॥ ଗର୍ଭବନ୍ତି ନାଶ୍ରି ଯଦି ପ୍ରସବାନା ହଏ । ତାହାରେ ଦଣ୍ଡିଲେ ପାପ ପୁରାନେତେ କହେ ॥ ଦେବ କି ଦାନବ ଆଛେ ବୁଝିତେ ନା ପାରି । ପ୍ରସବ ହୋଇବେ ଯଦି ଦେଖି ତାକେ ମାରି ॥ କାରାଗାରେ ଆଗୁଆମି ବନ୍ଧତେ ରଖିବ । କି ଅବା ଜନ୍ମିବେ ତାକେ ଦେଖେ ଦଣ୍ଡ ଦିବ । ଜଞ୍ଜିରେକେ ପରମାନ ଦିଲେନ ପାହ୍ରାଏ । କାରାଗାରେ ବନ୍ଧ କରି ରଖିଲେନ ତାଏ ॥ ଏମନ ସେ କାରାଗାର ଯମେର ଦୋଷର । ବନ୍ଧକରି ରଖିଲେ ନ ରାଖି ଅନ୍ତ-ତର ॥ ଦେବକୀରେ ରାଖେଯେନ କଂସ ବନ୍ଧଘର । ଦଉଡ଼ଝଡ଼ କଂସ ଯେନ ମାତାଏ ଖବର ॥ ତେମନ ଜଞ୍ଜିର ଲୟାରଖେବନ୍ଧଘରେ । ଚୁରିଦିଗେ ଘେରାଇଲ ଆଲମ ନସ୍କରେ ॥ ଚାରିତଫେ ଚଉକିତେ ଫିରେନ ପହରି । ବଶାଣଏ ଗୋଜ ଫିରେ ବେଜା ରଖି ତାରି ॥ ହମେସା କମର ବାନ୍ଧେ ପିଆଦା ସକଲ । ଘଡ଼ିଘଡ଼ି ପାହ୍ରାକେ ସେ ଜାନାଏ ଖବର ॥ କରାଗାରେ ସାହାଯାଦୀ ଅନ୍ନ ପାନ ଛୁଟେ । ଶୁବତେ ଶୁନତେ ଯେନ ଅଗ୍ନି ଲାଗେ ଗାତ୍ରେ ॥ କାରାଗାରେ ଥାକି କନ୍ୟା ନିରବଧି କାନ୍ଦ । ଦୈବଯୋଗେ ଲାଇଲେନ ପିତା ମାତା ବାଦ୍ଧି ॥ ଏଇମତ କତଦିନ ଗୁଜରିୟା ଗେଲ । ଦଶମାସ ଦଶଦିନ ପୁରନ ହଇଲ ॥ ଗର୍ଭ ବ୍ୟଥାକରେ କନ୍ୟା କେ ରାଖିତ ପାରେ । ଘନ ଘନ ଉଠେଶୁଲ କେବା ଧରେ ତାରେ ॥ ଏହିରୂପେ ସାହାଯାଦୀ ବଡ଼ କଷ୍ଟପାଏ । ପୀରରେ କାଲମ କବିକର୍ଣ୍ଣ ରସେ ଗାଏ ॥

ଅନ୍ତରେ କରେନ ଶୋକ ପାହ୍ରାର ଯେ ବେଟି । ଗର୍ଭ ଥେକେ ସତ୍ୟପୀର ମାଗେନ ଲେଙ୍ଗଟି ॥ ଅନ୍ଧକରୂପେ ଆଛୁ ଆସି ବାଲକ ଶରୀରେ । ଲଜ୍ଜାରେ ଖାତରେ ଆମି ନଯାଇ ବାହାରେ ॥ ସୁନ୍ଦର ଆଞ୍ଚଲ ଯଦି ଦିଅ ପରିବାରେ । ତେବେ ଆମି ଜନମ ହଇବ ଏ ସଂସାରେ ॥ କାହେ ଦୁଃଖ ପାଓ ମାତା ଶୁନ ଆମାର ବାଣୀ । ଶୁନଦେବ ନିନ୍ଦଉଲେନ ଯେମନ କୌପୁନି ॥ ଅସମ୍ଭବ ହୁରାଶୟେ ଶୁନତେ ବିସ୍ମୟେ । ପେଟର ଭିତରେ ମାଏ ପୋଏ କଥା କହେ ॥ ଏକ ଗୋଟି କଲି ତବେ ପଡ଼ିଲ ଖସିୟାଁ । ଦେଖି ସାହାଯାଦୀ ତାରେ ନିଲଉଠାଇଆ । ଆପନା କାପଡ଼ତବେ ଅଞ୍ଚଲ ପାଡ଼ିଲ । କଲିତେ ଭରିୟା ତାକେ ଗର୍ଭେତ ଭରିଲ ॥ ଦଶମାସ ଦଶଦିନ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ହଇଲ । ଦେବକୀ ସୁନ୍ଦରୀ ଯେନ ବିଷ୍ଣୁ ପ୍ରସବିଲ ॥ ଶଙ୍ଖ ଚକ୍ର ଗଦା ପଦ୍ମ ଶୋହେ ଚୁରିହସ୍ତ । ଗଲେ ଦୁଲେ ବନମାଲ ଦିବ୍ୟ ପାରିଜାତ ॥ ପୂର୍ଣ୍ଣିମାର ଚନ୍ଦ୍ର ଯେନ ଉଦୟ ହଇଲ । ବଜ୍ଜୁଲ ଛଟକେ ପୀର ଆସମାନେ ଗେଲ ॥ ପ୍ରସବିୟା ସାହାଯାଦୀ ଚୁରିଦିଗେ ଚାହେଁ । ଫୁଲ ପଡ଼ିଆଛେ ଫଲ ଦେଖିତେ ନପାଏ ॥ କାରୁଣ୍ୟ କରିୟା ମନେ ଭାବେନ ଈଶ୍ୱର । କାହାକୁ ଆମାରେ ଖଣ୍ଡି କହେ ମାୟାଧର ॥ ଚନ୍ଦ୍ରବର୍ଣ୍ଣ ଦେଖି ସବେ କି ବଲି ବଲିବେ । ନିଶ୍ଚୟ ଜଞ୍ଜିର ଆମାର ପରାନ ବାଧିବେ ॥ ହାଶ୍ରି ଯେ ପାହାଶ୍ରି ସବୁ ଆଛେ ହୁସିଆର । ମହଲ ଘେରିଆ ଆଛେ ସତ ସରଦାର ॥ ଜଞ୍ଜିର ପାହ୍ରା ଯେ ବସେ ତକତ ଉପରେ । ଶିକାପଜନ୍ତୁରଗିୟାଜାନାଏ ଖବର ॥ ଶୁନପାହ୍ରା ଜଞ୍ଜିର ଯେ ଦେଖିତେ ଚଲିଲ । କବାଟ ଖୁଲିଆ ତାରି ଆନନ୍ଦେ ପଶିଲ । ସାତପାଞ୍ଚ ଦାସୀ ଲୟା ପାହ୍ରାଯାଦୀ ଗେଲ । ଯେଇ ମହଲତେ ବେଟୀ ପ୍ରସବିୟା ଛିଲ ॥ ତଥାଏ ପ୍ରବେଶ ହୟା ଦେଖିତ ପାଇଲ, ଫୁଲ ପଡ଼ିଆଛେ ଫଲ ଦେଖିତେ ନାରିଲ । ଚମତ୍କାର ହୈଲ ଦେଖି ମାଥାଏ ଚଡ଼କା । କହ ବେଟି ହକିକତା କାହାଁଗୟା ଲଡ଼୍କା ॥ ଚମତ୍କାର ହୟାବେଟି ହେଟକୈଲ ଶିର ମାଏଇ ଆଖିତେ ସବ କହିଲ ଜାହିର ॥ ସାପ ବେଙ୍ଗ ଛିବା

ଥିଲ ଅସ୍ତାଗୀର ଯେତେ । ନଜରରେ ଦେଖିଲ ନାହିଁ ଉଭୁଗିୟା କେତେ ।। ଭଲ ବୋଲ ଆସି କହୁ ନାହିଁ ଜାନ ବାତ । ନେକ ବଦ ସଲାମତ ସାହେବଜଜା ହାତ ।। ଦରିଆ ନାଲରେ ହାମ ଗାଏ ଏକ ରେଜ । ଆଶେ ପାଶେ ଘରେ ପଦ୍ମଫୁଲ ନ ଆମୋଦ ।। ସେଇ ଫୁଲ ଉଠାଇୟା ବାସନାଲୁ ନାକେ । ନସିରେଜ ହୁଆମେର କର୍ମେର ବଗାକେ ।। ସାହାଯାଯା ବନଲ ବେଟୀ ଶୁନ ମେରା ବାମା । ଫଲ ଖାଏ ଫୁଲ ରଖ ଭୂମି ଯେ ଡ଼ାକମା । ଏମନ ଦେଖିୟା ଘମା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟ ହଇଲ । ଟା'ଗ୍ରର ନକଟେ ସବ ଯାହ୍ୱର କହିଲ । ଘୋଷା ହସୁଁ । ପାହ୍ରା ତବେ ବଲେନ ଉଜରେ । ଏଇ ବେଟୀ ଡ଼ାକମା ଯେ ନା ରଖିବ ଘରେ । ସଙ୍ଗେତେ ଲଇଲ ଉଜର ଆଲମନସ୍ତର । ଜଙ୍ଗଲେର ମଧ୍ୟେ ତାକେ ଘୁଡ଼ଲ ସତ୍ୱର । ପାହ୍ରାଆଗେ ଉଜର କହେନ ସମାଚ୍ଚର । ଘୁଡ଼ଲୁ ଜଙ୍ଗଲ ବଟେ ହୁକୁମ ତୋମାର ।। ଉଜର ଘୁଡ଼ୟୁଁ । ତଖନ ଘରେ ପ୍ରବେଶିଲ । ହୁକୁମେତ୍ କବକଣ୍ଠି ରସେ ବରଚଲ ।।

ଏସବ ଜାନିୟା ପ୍ରଭୁ ସତ୍ୟନାରାୟନ । ବିଶ୍ୱକର୍ମା ବୋଲ ପ୍ରଭୁ କରିଲ ସ୍ମରନ । ନହାନ ବାରେଣି ଲୟେ ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଯାଏ । ପଥ ମଧ୍ୟେ ସତ୍ୟପୀର ଦେଖିଲେନ ତାହେ ।। ଫକୀରର ରୂପ ଦେଖି ବିଶ୍ୱକର୍ମାରାୟେ । ସଲାମକରିୟା ବଲେ କିବାଅଜ୍ଞା ହୟେ ।। ବିଶ୍ୱ-କର୍ମାଦେଖି ପ୍ରଭୁ ବଲେନ ବଚନ । ସୁରଦଣ୍ଡେ ଉଠାଇବେ ହବେଲି ଏଖନ ।। ପାହ୍ରାର ହୁକୁମେ ଉଜର ଦଣ୍ଡରେ ଅସିଲ । ଆମାର ମାତାକେ ଆନ ଜଙ୍ଗଲେ ଘୁଡ଼ଲ ।। ଆମରେ ହୁକୁମେମାନ ହାବୋଲ ଭୁଲିବେ । ପାହ୍ରାରଉଜର ଗର୍ବଖର୍ବ ଯେ ହଇବେ ।। ସଲାମକରିୟ ବିଶ୍ୱକର୍ମା ଯାଏଚଲ । ସୁରଦଣ୍ଡେ ବନାଇୟା ଦିଲେନ ହାବେଲି ।। ବନକେଟେ ଚର୍ତ୍ତୁର୍ଦ୍ଦିଗେ ପ୍ରଜା ବସାଇଲେ । ସୁବର୍ଣ୍ଣ ଦରେଜା କରେ ସାରେ ଜନାଇଲେ ।। ଯଖନ ଉଜର ଲୟେ ଘୁଡ଼ିଆ ଅଇଲ । ଜଙ୍ଗଲେ ବସିୟା କନ୍ୟା କାନ୍ଦତେ ଲାଗିଲ ।। କ ଦୋଷ କରନୁ ଆମି ପାହ୍ରାର ଉଜରେ । କ ଲାଗିୟା ଅରଣ୍ୟତେ ଛେଡ଼େଗେଲ ମୋରେ ।। ପକ୍ଷୀ ବା ପକ୍ଷିନୀ କାର ନାହିଁ ଆଶା ବସା । ମନେର ଦୁଃଖିତେ କନ୍ୟା ହଇଲ ନିରାଶା ।। ମାଏର କ୍ରନ୍ଦନ ଦେଖେ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ । ଘୁଓ୍ୟାଲେରବେଶେପ୍ରଭୁ ମିଲେନ ତଖନ ।। ସତ୍ୟପୀର ଭଙ୍ଗିତବେ କେ ଜାନିତ ପାରେ । ମାଏର କୋଲେ ବସିୟା କ୍ଷୀର ପାନକରେ ।। ଘୁଓ୍ୟାସ୍ତୁ ଦେଖିୟା କନ୍ୟା କାନ୍ଦେ ମନେ ମନେ । ମାତା ପ୍ରବୋଧିୟାବଲେସତ୍ୟନାରାୟନେ ।। ଅକାରନ କ ଖାତରେ କାନ୍ଦ ଭୂମି ବନେ । ହାବେଲିର ମାଝେ ଆସି ରଖିବ ଯତନେ ।। ଏତବଲି ସତ୍ୟପୀର ଗେଲତାରେଲୟା । ହାବେଲିର ମଧ୍ୟେତାରେ ଯତନେ ରଖିୟା ।। ବାଲେକର ବେଶ ଧରେ ବାବା ସତ୍ୟପୀରେ । ଶିଶୁ ସାଥେ ଲୟ ଖେଲେ ପାହ୍ରାର ଦୁଆରେ ।। ବାଲେକରସାଥେ ଖେଲେ ସୁକଣ୍ଠ'ର ବାଟ । ବାହୁଲି ମଇଲ ପୀର ଉଜରର ବେଟା ନଗରେ ହଇଲ ଗୋଲ ବାଲକ ମାରିଲ । ଉଜର ଖବର ପାୟୁଁ ଲଇୟା ଆସିଲ ।। ଗଲଚ୍ଛେ ରକ୍ତର ଧାର ଯାର ଯେ ବହିୟା ଅସମାନେ ଥାକେ ପ୍ରଭୁ ଦେଖେନହାସିୟା ।। ଶୋକେ ପଡ଼େଭୂମେ ଗଡ଼େ ଉଜର କବଲ । ପ୍ରଭୁର ପୁରାନ କବକଣ୍ଠ' ବରଚଲ ।

ହିଉପା-ରହିୟା ପୁତେର ମୁଖ ଧରିତେ ନା ପାରେ ବୁକୁ ଶୋକେ କାନ୍ଦେ ଉଜରଘରନୀ । ଆହାମର ବାଛୁଆରେ କେଏସେ ମାରିଲ ତୋରେ ଉଠିୟା କହନା ମୋରେ ବାମା ।। ଅଙ୍ଗେ ବଲ ଥିଲ ଯତ କେତେ ମାରେ ଦେଲ ହାତ ବସନ ଭୂଷଣ ହୈଲ ଘର । ସେଇହେତୁ ଶୁଏଆଛ କଥାକେନ ନ କହଛ, ଏସ ବାଛୁ ଆମି କୋଲ କରି ।। ନଗରେ ନରନାରୀ କେନ୍ଦେ

ଫିରେ ହାଦ କରି,ଲୋତକ ବହୁଛେ ଘନ ଘନ । ଉଜର କାନ୍ଦୟି ।
ଫିରେ ଶେଲ ଲୟି ବୁକୁ ମାରେ, ଦେଖିବକ ବଧୂବଦନ ।।
ସକଲ କୁମାର ସାଥେ, ଖେଳନ୍ତେ ଛୁଲଘର ଏଥେ ନାହିଁ ଜାନକେ
ମାରିଲ ତୋରେ । ସକଲ କୁମାର ବଲେ, ଭୁଇ କେନ ଭୂମିପରେ
ପ୍ରାନ ଯାବେ ତୋମାରେ ଖାଣ୍ଡରେ ।। ହା ପୁତ୍ରମରିଲ ଭୂମି କୋଲ
ନ କରିଲୁ ଆମି, ତୋମାର ବଦନେବଷିବ କେମନେ । ବାହ୍ରାମୋର
ହୈଲହାଷ୍ଟ, କାନ୍ଦୟି ମରିବ ମୋଷ୍ଟ, ଆର କୋଥା ଦେଖିବ
ନୟନେ ।। ମହା ଦୁଃଖ ଶୋକପାନେ, ପାର୍ଷୀସ୍ୱ ଡାକନ୍ଥେ ବନେ,
ଅସ୍ଥିହକ ହେରିୟି ବ୍ୟାକୁଳ ।। ନଫର ଗୃକରସାରି, କାନ୍ଦେଫରେ
ହାହା କରି, କାନ୍ଦେ ଫିରେ ନେଉନ୍ଦ ସକଲ ।। ହେନ କାଲେଛଲ
କରି, ଫକୀରେର ବେଶ ଧରି, ଜିଜ୍ଞାସିଲ ଉଜରେ ଖୋଦାଏ ।।
ରଚିୟି ନିପଦୀ ଛନ୍ଦ ଗାଞ୍ଚାଲି କରିୟି ବନ୍ଧ, ଶ୍ରୀ କବିକର୍ଣ୍ଣେତେ ରସ
ଗାଏ ।।

ପୟାର—ଫକୀର ବଲେନ ବାବା ଜିଜ୍ଞାସି ତୋମାରେ । କ
ଖାଣ୍ଡରେ କାନ୍ଦ ବାବା କହନା ଆମାରେ ।। ଉଜର ବଲେନଫକୀର
କି ବୋଲିବ ତୋରେ । ଖେଲିବାରେ ଗେଲ ବାଚ୍ଛା କେ ମାଇଲ
ତାରେ ।। ସକଲ କୁମାର ସାଥେ ଖେଲିତ ସେ ଛୁଲ । ନା ଜାନି
ତାହାରେ କେବା ବାନ୍ଦୁଲି ମାଇଲ ।। ବାଚ୍ଛାର ଲାଗିୟା ଆମାର
ଶୋକେ ବୁକୁ ଫେଟେ । ଆକୁଳ ବ୍ୟାକୁଳ ହୟି କାନ୍ଦି ହାଟେ
ବାଟେ ।। ସତ୍ୟପୀର ବଲେ ଆର କାନ୍ଦିଲେ କି ହବେ । ପରମାୟୁ
ହୟି କେନ ନ ବାଞ୍ଚିଓ ତବେ ।। ନଲିନୀ ପାଦେତେ ଜଲ
ଫେରିଲେ ଯେମନ । ପିଣ୍ଡ ମଧ୍ୟେ ପ୍ରାନ ଯେନ ରହିଛେ ତେମନ ।।
ଫକୀର ବଲେନ ଉଜର ବଲିହେ ତୋମାରେ । ଏକବାର ପୂଜା
ଯଦି ମାନ ସତ୍ୟପୀରେ ।। ଅକବା କରିୟି ଯଦି କରିବେ ଶିରିନୀ ।
ବାଞ୍ଚାଲିୟି ଦିବ ଯେ ତୋମାର ଯାଦୁଧନ ।। ଉଜର ବଲେନ
ଯଦି ବାଚ୍ଛାରେ ପାଇବ । ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଟାକାର ଶିରିନୀ ଆମି ଦିବ ।।
ଏକ ଶୁନି ଫକୀର ଯେ ଆନନ୍ଦିତ ହୈଲ । ପଦ୍ମାସନ କରି ପ୍ରଭୁ
ବାଚ୍ଛା କୋଲେ ନିଲ ।। କୋଲେ ଧରି ମୃତ ସଞ୍ଜୀବନୀ ପଢ଼ିଲେନ ।
ଉଜର ବେଟାର କାଏ ଉଠିଲ ପବନ ।। ଆନନ୍ଦ ହଇଲ ବଡ଼
ଶୋକ ଗେଲ ଦୂର । ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହଇଲେନ ଉକ୍ତେର ଠାକୁର ।
ପୁତ୍ର ପାୟି ଉଜିର ଯେ ଆନନ୍ଦିତ ମନ । ଘରେ ଗିଏ ପୂଜା କରେ
ସତ୍ୟନାରାୟନ ।। ଆପନମହଲେ ଉଜର କରିଲେ ଆସ୍ଥାନ ।
ଉପରେ କରିଲ ଖାଣ୍ଡା ତାମ୍ବୁ ସାହେବାନ ।। ହିନ୍ଦୁ ମୁସଲମାନ ସବ
କରି ଆମନ୍ତ୍ରଣ । •ସନ୍ଧ୍ୟାକାଲେ ପୂଜା କରେ ସତ୍ୟନାରାୟଣ ।।
ସଓ୍ୱାହାନାରପନସଓ୍ୱାହାଜାରସୁପାରି । ସଓ୍ୱାହାଜାର ପାକାକଲା
ନିବେଦନ କରି । ଗନ୍ଧପୁଷ୍ପ ଧୂପଦୀପ ଶିରିନୀ ରାଖିୟି । ପୂଜା କରେ
ଉଜିର ଯେ ଆନନ୍ଦିତ ହୟି । ନୂତନ ହାଣ୍ଡିତେ ରାଖେ ମିଠାଇ
ଶିରିନୀ । ନାରାୟଣ ମନ୍ତ୍ରେ ପୂଜାକରେ ଦ୍ୱିଜମୁନି ।। ତରଆର
କଟାରି ତାର ମଧ୍ୟେତେ ରାଖିୟି । ପୁରୁଷ କାମିନୀ ବସେ ଏକମନ
ହୟି ।। ସଂକଳ୍ପ କରିୟି ଯଥା ଉଜର ବସିଲ । କୁଲୀନ ବ୍ରାହ୍ମନ
ଡାକ କର୍ମ ଆରମ୍ଭିଲ ।। ଆସ୍ଥାନ ପୂର୍ବେ ଏକ କଲଶ ସ୍ଥାପିଲ ।।
ପଞ୍ଚ ଯେ ଦେବତା ତହିଁ ବ୍ରାହ୍ମନ ପୂଜିଲ । ନାମ ଗୋତ୍ର ଉଚ୍ଚାରି
ଯେ ସଂକଳ୍ପ କରିଲ । ଆସ୍ଥାନ ନିକଟେ ଏକ ଗନେଶ ସ୍ଥାପିଲ ।।
ଦକ୍ଷିଣେ ଈଶ୍ୱର ଆର ଉତ୍ତରେ ଶଙ୍କର । ଚତୁର୍ଥେ ପୂଜିଲ ତହିଁ
ଦୁର୍ଗାର ପୟର । ସତ୍ୟନାରାୟନ ବୋଲି ମଧ୍ୟରେପୂଜିଲ । ଓଁକାର
ଉଚ୍ଚାରି ତହିଁ ନଇବେଦ୍ୟ ଦିଲ । ପୂଜାଶେଷେ ଶିରିନୀ ବାଣ୍ଟିଲେ
ଜନେଜନେ । ଦେଖିଣଆନନ୍ଦହୈଲପ୍ରଭୁ ମନେମନେ । ଉଜରକରିଲ
କଥା ସବାଏମୋରେ । ମାନକାରପାସ୍ରାରେଯେ ହଜରେତଳଲେ ।

ଲଇଯାଇଁ ଶିରଣୀ । ପାତ୍ସାର ଆଗୁତେ ସେ ଶିରଣୀଦିଲଲଯାଇ । ପାତ୍ସା ଦଲେ ଉଜିର ତେବେ କସ୍‌ମେ ଖାଦିମ୍ଆ । ଉଜିର ବଲେନ ପାତ୍ସା କହିଯେତୋମାରେ । ବାଲକେରସଙ୍ଗେବାସ୍ତୁତେଲ ଖେଲିବାରେ ॥ ନାହିଁ ଜାନ କେବାତାରେ ବାନ୍ଧିଲ ମାରିଲ । ଛଟପଟହିଏ ଆମାର ବାଚ୍ଚା ପ୍ରାନ ଦିଲ ॥ ଏଜଟି ଫକୀରତାରେ ବଖ୍ଶାଇୟାଦିଲ । ଶିରଣୀ ମାନତ କରେ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନହୈଲ ॥ ପୂଜାକରେ ଆନିୟାଛିତାହାର ଶିରଣୀ । ଉଠିୟା ସଲାମ କରି ରଖାଇଏ ଭୂମି । ପାତ୍ସାବଲେ ଉଜିର ମେରା ଗଲ ନାହିଁଯାଏ । ଆମାର ଗୋଲଷ୍ଟବଡ଼ା ଅଲେଖଖୋଦାଏ ପାତ୍ସା ଯଦିଶିରଣୀ କବୁଲ ନା କରିଲ । ଉଜିର ଫକାଏ ଘରେଶିରଣୀ ଆନିଲ ॥ ପାତ୍ସା ଯଦି ଶିରଣୀ କବୁଲ ନା କରିଲ । ତାକିବ ଗଜଈଁ ତାରେ ବଡ଼ାଇ ପଡ଼ିଲ ॥ ହୁକୁମ କରିଲ ତବେପୀର ମହାତୋଜା ଖାଅରେ ତମାମ ବ୍ୟାଘ୍ର ପାତ୍ସାର ପରଜା ॥ ହୁକୁମ ପାଇୟାତବେ ହମାମ ହୁମାମ । ଉଜାଡ଼କରିୟାଦିଲସହର ତମାମ ॥ କାରେମାରି କାରେ ଧରେ କାର ଘରେ ଢୁକେ । ବ୍ୟାଘ୍ର ବ୍ୟାଘ୍ର ବୋଲି ହୁରି ପଡ଼ିଲ ମୁଲକେ ॥ ପାତ୍ସାକେପରଜାଯାଇକରିଲଖବର । ବାଘସେ ଉଜାଡ଼ କଲ ନଗର ସହର ॥ ପ୍ରଜାର ବଚନ ଶୁନିତକତ ଉପର । ହାମ ବାଘମାରି ଚଲ ନଗର ସହର ॥ ବାଘେର ଶିକାରେ ଚଲେ ପାତ୍ସାବହନ । ଶ୍ରୀକବି କର୍ଣ୍ଣତେ ଶାଏ ହଜାର ସଲାମ ॥

ଜୟ ଜୟ ପ୍ରଭୁ କମଳା ରମନ । ଶରନ ପଶିଲୁ ଆମି କର ହେ ରକ୍ଷନ ॥ ହରି ହରି ହରି ଏବେ ବଲ ସର୍ବଜନ । ପାତ୍ସାରେ ସଙ୍କଟ ଏବେ ଦିଲନାରାୟନ ॥ ଅଦ୍ଭୁତପୀରେ ରାମାୟାକବଲତେ ମାରି । ମୁସଲମାନ ବଲେ ପୀର ହିନ୍ଦୁ ବଲେ ହରି ॥ ।ବ୍ୟାଘ୍ରକେ ଧରିବେ ଛଲେ ଆଲମ ନସ୍କର । ବଡ଼ ବଡ଼ ମସ୍ତ ଘୋଡ଼ା ସଙ୍ଗେ କଶ୍ବର ॥ ସିପାହୀଧାନୁସ୍କ ତହିଁ ଏକେ ଏକେ ତେଜା । ବାଇଶ ଅଶ୍ବରେ ସାଥେ ବଶାଶଏ ଗୋଜା ॥ ବାହୁ ସେ ବାହୁଯାତକ ଶିକାରୀ ତାହାଲ । ବଲଦ ଉପରେ ଚଲେ ବଡ଼େ ବଡ଼େ ଜାଲ ॥ ହାଜାର ହାଜାର ଚଲେ ନିଶାନ ପତାକା । ବାଘେର ପିଞ୍ଜରାକତ ନାହିଁ ଲେଖା ଯୋଖା ॥ ସିମ୍ଭୁଡଙ୍କେ ଫୌଜ ଯେନେ ପାତ୍ସାକାଉ କଲ । ବଡ଼ ବଡ଼ ଜନପଥେ ଧରିୟା ମୁସଲ ॥ ସୁବର୍ଣ୍ଣେର ହଂସଦେଖେ ମାନ ସଙ୍କେତରେ । ନଲରାଜା ବାନ୍ଧିଲି ମାରିଲ ସେଡ଼୍ଳେ କରେ ॥ ଉଜିର ସେ ପାତ୍ସାବସେ ହାତୀର ଉପର । ମାର ମାର ଧର ଧର ଡାକେ ନିରନ୍ତର । ସେ ନାଗନେ ଡାକେ ପାତ୍ସାଦିଲ ପରମାନ । ଜଙ୍ଗଲ କାଟିୟା ସେ କରିହ ତଉଖାନ ॥ ସତ୍ୟପୀର ଭର୍ଣ୍ଣି ବାବା କେ ଜାନିତେ ପାରେ । ଦେହୁଁ ନିଭଲ୍ଲୁକ ପାତ୍ସାନାଦେଖେନଜରେ ଉଜିର ଡାକିୟା ପାତ୍ସାବଲେ ସମାଚ୍ଛର । କୋଥାଗେଲ ବ୍ୟାଘ୍ର ତାରେ ନା ଦେଖିଲାମ ଆର ॥ ଉଜିର ବଲେନଏଥେ ମୁଲୁମ କରିବ ସେ ହବେ ବାହାର ତାରେ ପରନେ ବଧିବ ॥ ପାତ୍ସା ବିଦ୍ୟମାନେ ସେନା ଫିରେନଜଙ୍ଗଲ । ଜଙ୍ଗଲେରେଭିତେ ଏକ ଦେଖିଲମହଲ ॥ ମହଲ ଦେଖିୟା ସବେଚମତ୍କାର ହୈଲ । ପାତ୍ସାର ଆଗୁତେ ଗିଏ ଜାହିର କରିଲ ॥ ଉଜିର ଲଇୟାପାଶେ ଦେଖିତ ତଡ଼ିଲ । ଉଜିରେ ଡାକିୟା ପାତ୍ସା ଜିଜ୍ଞାସା କରିଲ ॥ ଉଜିର ବଲେନ ମୋରେ ନାହିଁ ଜାଆନିବ । କେଜାନେ କ ବଟେ ଆଛେ ଦେବ କି ଦାନବ ॥ ଅତଶୁନି ପାତ୍ସାତବେ ହୈଲଆଗୁଦର । ମହଲେ ଘେରିୟା ଇହେ ତାମ ମାନସ୍କର ॥ ଆନନ୍ଦରେ ପାଶିତେ ପାତ୍ସା ଦିଲ ପରମାନ କରିକର୍ଣ୍ଣ ବଲେ ପାତ୍ସା ହଓ ସାବଧାନ ॥

ପରମାନ ପାତ୍ସା ତବେ ଦିଲେନ ଉଜିରେ । ପ୍ରଜାଗନେ

ବାନ୍ଧିଆନ କଡ଼ଧାପ କାରେ ॥ ହୁକୁମେତ ଉଜିର ସେ ଚଳିଲ ସଭରେ । ପ୍ରଜାଗନେ ଧରି ଘରେ କଢ଼ିହେବା ତାରେ ॥ ପ୍ରଜାଗନେ ବୋଲେ ପାତ୍ର ଦାମ ଆନ ଦେବା ॥ ଦାମ ନାହିଁହେଲେ ମାରସାହା ହେବେ କେବା ॥ ପ୍ରଜାଗନ ବଲେ ପାତ୍ର କହ୍ନି ଦେହ ଭୂମାଏ । କଡ଼ି ସବ ସାଧି ନଏ ପାର ମହାଶୟେ । ପାତ୍ର ବୋଲେ ପ୍ରଜାଗନ ବୋଲୟା ତାହାରେ । ଯତ କଡ଼ି ନିଲ ସବ ଫେରିଦିଅ ମୋରେ ॥ ପ୍ରଜା ବୋଲେ ସାହାଯାଘା କି କର ବସିୟା । ପାତସା ମାଗେନ ଦାମ ଆପନ ଆସିୟା ॥ ଏହି ଗୋଟି କଥା ତବେ ବସା ହଇଲ । ହପାକେତେ ପ୍ରଜାଗନ ଭୂମାର ପଡ଼ିଲ ॥ ଅତ ଶୁନ ସାହାଯାଘା ଚମତ୍କାର ହେଲ । ସତ୍ୟପୀରେ ସାହାଯାଘା ଇଆଦ କରିଲ । କୁଥା ଆଛେ ମୋର ବାବା ଆସ ନାଶ ତାପ । ସମୁନେତ ଆସ୍ୟ ଭୂମି କୋଲେ ଧରି ବାପ ॥ ଯଦି ପାତ୍ର ଆସିୟା ଯେ ମାଗିବେନ ଦାମ । ଏଇତ ନଗରେ ଆମାର ନାହିଁ କିଛୁ କାମ ॥ ଆକଦାଏ ସାହାଯାଘା ଇୟାଦ କରିଲ । ଆଚମ୍ବିତେ ନାରାୟନ ଆଗେ ଦାଣ୍ଡାଇଲ ॥ ବଡ଼ ଚନ୍ଦ୍ରାଦ୍ଧର ହୟା ସାହାଯାଦ ଛିଲ । ଗୁଓ୍ୱା- ଲେରେ ବେଶେ ମାଏ କୋଲେ ପ୍ରବେଶିଲ ॥ କୋଲେ ବିଷ୍ଣୁ ଧରେ ଯେନ ଯଶୋବନ୍ତୀ ମାଏ । ତେମନେତେ କ୍ଷୀର ପାନ କରେନ ଖୋଦାଏ ॥ ମାଏରେ ପ୍ରବୋଧକରେ ବାବାସତ୍ୟପୀରେ ପାତ୍ର ସଙ୍ଗେ ଲଢ଼ି ଆମି ହୟୁ କି ଖାତିରେ ॥ ମନେ କିଛୁ ଭାବନା ଗୋ ନାକରିହ ଭୂମି । ଆପନାର ଦୋଷେ ପାତ୍ର ମରିବେଅଖନ ॥ କ୍ଷୀର ପାନ କରେ ପ୍ରଭୁ ବୋଧିଆ ମ ତାରେ । ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୟେ- ଗେଲ ବାବା ସତ୍ୟପୀରେ ॥ ଆସମାନେ ଥାକିୟା ସେ ସତ୍ୟନାରା- ୟନ । ଉଜିର ପାଶ୍ଚାକେ ଡାକି ବଲେନ ବଚନ ॥ ପାତ୍ରାକେ ଡାକିୟା ତବେ ବୋଲେ ସତ୍ୟପୀର । ମାଜନା ସାଧିଲେ ଭୂମି କମେର ଖାତିର ॥ ଏବେ ଭୂମି ଆପନାର ବାଞ୍ଛାବେ ପରାନ । ଗୁଡ଼ିଆ ପାଲିଅ ଭୂମି ଲୟା ନିଜ ଯାନ । ପାତ୍ର ବୋଲେ ଯଦି ଆମି ପାଇ ମୋର କଡ଼ି । ତବେତ ଗୁଡ଼ିୟା ଯାଇ ଦା ପାଇଲେ ଲଢ଼ି । ଧନୁ ହାତେ ଧରି ପାଶ୍ଚା ତିଆର ଲଢ଼ିବେ । ହେମନସେ ମନ ଗର୍ବକେଲ ରଘୁନାଥେ ॥ ସମୁଦ୍ରେର ତୀରେ ଯେନ ଗାଇ କୁମ୍ଭକର୍ଣ୍ଣ । ଯେମନ୍ତ ସେ ନରି ହଇଲ ନସ ନିଧନ ॥ ଗ୍ରାନ୍ଦୁକବାନର ସାଥେ ସମୁଦ୍ରେର ତୀରେ । ଦଶରଥ ଦୁଇପୁତ୍ର କି କରିବେ ପାରେ ॥ ରାବନ ରାକ୍ଷସ ଯେନ ବଡ଼ାଇନଗଡ଼ । ପୃଷ୍ଠବ୍ରହ୍ମା ନା ଶକ୍ତି ସ୍ୱୟାଘ କରେ ମୂଢ଼ ॥ ସତ୍ୟପୀର ଦସ୍ତଗୀର ହାଜାର ସଲାମ । କହକର୍ଣ୍ଣ ବୋଲେ ପାଶ୍ଚା ବଥି ହେଲ କାମ ॥

ଶୁନ ସର୍ବ ବିରାଦରେ ଯୁଦ୍ଧରେ କାଲାମ । ଖୋଦାଏ ପାତ୍ରାର କୈଲଙ୍କ ଗ୍ରାମଶ୍ୱସମ । ବାଲଶୀ ଆମ୍ବୁଲ ଆଗେ ଉଠାଇଲ ଘୋଡ଼ା ମୁଗଲ ସିପାହ୍ନି ସବ ମୁଛହିଆ ମୋଢ଼ା ॥ ଧିକ ମିକ ଲଗାଇୟା ବୋଲେ ଧର ଧର । ବାଲି ରାଜା ସଙ୍ଗେ ଯେନ ରାମେର ସମର ॥ ଢାଲ ତରୁଆଲ ଆର କଟାରି ତୋମର । ରାବନ ଉପରେ ଯେନ ଶ୍ରୀରାମର ଶର ॥ ହବ୍ୟବେଶ ହୟା ସତ୍ୟପୀର ବିଶ୍ୱକାୟା । ଗୁଳି ତୀର ମାରେ ପୀର ହାସିୟା ହାସିୟା ॥ ବାଇଶ ଅମୁସ ପ୍ରଭୁ ଫେରାଇଲେ ମାରି । ନରସିଂହ ରୂପେ ଯେନ ହିରନ ବିଦାରି ॥ ମରୁଭୈର ଝାଡ଼େ ଯେନ କାଲଗାଛ ପଡ଼େ । ମୁଥାଘାତେ ସିପାହାର ଦୁମଦାମ ପଡ଼େ ॥ ଗୋଲ ତାର ମାରେ ପୀର ଭେଦିଲ ମରମ । ସ୍କନ୍ଧହତେ ଛିଣ୍ଡେ ମାଥା ପଡ଼େ ଦୁମଦାମ ॥ ସୈନ୍ୟପାଦ ଧୂଳିତେଉଠିଲ ଅନ୍ଧକାର । କାଟାମାଥା ପଡ଼େ ଏସି ହଜାରହଜାର ମହା ଖାତ୍‌ଣବାନ ମୁଖେ କାଲ ସଞ୍ଚରିଲ । ଆସମାନୁ ପଡ଼ି ଖଣ୍ଡା ଓସନା ବନାଶିଲ ॥ ଆସମାନ ସତ୍ୟପୀର କରେନ ସଂଗ୍ରାମ ।

ଖଣ୍ଡାର ଉପରେ ଖାଣ୍ଡା ପଡ଼େ ଦୁମଦାମ ॥ ପାହ୍ଲାସା ଉଜିର ବନେ କେହୁନାହିଁ ବାଞ୍ଚେ । ରକ୍ତେର ଲହଡ଼ଉଠେ ମଡ଼ାଲଗେ ଗାଛେ ॥ ପୀରେର ହୁକୁମ ଆସେ ଭାଲୁକ ନେକଡ଼ା । ଅଶୀ ହଜାର ବ୍ୟାଘ୍ର ଆସେ ଚାଣଖାଏ ମାଡ଼ା ॥ ଶୃଗାଲ ଗୀଧିନିଖାଏ ଉଡ଼େଚଳକାକ ଚୁରିଦିଗେ ବେଢ଼ିୟା ଜମ୍ବୁକା ଦିଏ ଡାକ ॥ ଏକଜନା ନାହିଁ ବଞ୍ଚେ ମାରେ ସତ୍ୟପୀର । ଶ୍ରାବନ ବରଷା ଜନ୍ନ ବରଷେ ରୁଧିର ॥ ବଡ଼ ଦୁଃଖ ହଲ ପାହ୍ଲାକାନ୍ଦେ ଶୋକଭରେ । କଦବଣ୍ଡ୍ର କଲେ ଦୟା କର ସତ୍ୟପୀରେ ॥

ରାମ ଭଜ ରାମ ଭଜ ପିଣ୍ଡେର କାରନ । ରାମ ନା ଭଜିୟା ମଲ ଲଙ୍କାର ରାବନ ॥ ସମର କରିୟା ମୈଲ ଆଲମ ନସ୍କର । ଦୁଃଖେତେ ପଡ଼ିୟାଁ ପାହ୍ଲାକାନ୍ଦେ ଜର ଜର ॥ ଯାସ୍ରାର ଏ ହାତ ମାରେ ଅପନା କପାଲେ । ଦୁଃଖେର ଉପରେ ଦୁଃଖ ଦାରୁଣ ଜଞ୍ଜାଲେ ॥ ପାସ୍ରା ବଲେ ଉଜିର ହେ ଚଲେ ଯାଅ ଭୂମି । ସେନା ହାରାଇୟା ପ୍ରାନ୍ ନା ରାଖିବ ଆମି ॥ ଆପନାର ଦୋଷେ ଆମି ହାରାଇଲୁ ପ୍ରାନ୍ । ଚିହ୍ନିତେ ନା ପାରି ଆମି ସେଇ କୋନଜନ ॥ ଆକୁଲ ହଇୟା ପାସ୍ରା କରେନ ରୋଦନ । ଅନ୍ତରେ ଜାନିଲ ପ୍ରଭୁ ସତ୍ୟନାରାୟନ ॥ ଫକୀର ହଇୟାଚଲେ ସତ୍ୟନାରାୟନ । ପାହ୍ଲାର ଆଗୁତେ ପ୍ରଭୁ ଦିଲଦରଶନ । କାଲିଆ ବସ୍ତ୍ରାର ଶିରେ ଛିଣ୍ଡାକାନ୍ଥା ଗାଏ । ବଡ଼ାଇ ଦରଜବନ୍ଧେ ପୁଚ୍ଛେନଖୋଦାଏ । ଫକୀର ବଲେନ ବାବା ବଲହେ ତୁମାରେ । ଦୁଜନେ ବସିୟା କାନ୍ଦ କସେଇ ଖାତିରେ ॥ କେବା ମାଇଲ ଏ ସବ ଆଲମ ନସ୍କର । ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଗେ ବହିଛେ ରୁଧିର ଖରତର ॥ ଦଢ଼ଜନା ଛିଲ ସେଇ ସକଲ ନାଶିଲ ନା ଜାନ ତୋର ଭାଗ୍ୟେ ପରବାନ ବାହ୍ଲିଲ । ପାସ୍ରା ବଲେ ଫକୀର ହେ କହିଲ କପାଲେ । ଦୁଃଖେର ଉପରେ ଦୁଃଖ ଦାରୁନ ଜଞ୍ଜାଲେ ॥ ବ୍ୟାଘ୍ର ଧରି ଆସି ଆମି ଜଙ୍ଗଲେତେ ହେଥା । ହଇଲ ଏମନ ଦୁଃଖ କପାଲରେ ଲିଖା ॥ ନାହିଁ ଜାନ ରଙ୍ଗ ରୂପ ନ ଦେଖି କାହାରେ । ଏହାକ ହଇୟା ଏତ କରମତ କରେ ॥ ମଲ କେତେ ଗିଏଆମି ଆରକ କହିବ । କାହାର ମାରିୟାଗଲେ ପରାନ ବଧିବ ॥ ଫକୀର ବଲେନ ବାବା କହି ହେ ତୋମାରେ । ଏକବାର ପୂଜା ଯଦି ମାନ ସତ୍ୟପୀରେ ॥ ଯଦି ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଟାକା ମାନବେ ଶିରଣି । ମିତ ସେନା ତୋମାର ସେ ବାଞ୍ଚିବେ ଏଖନ । ପାହ୍ଲା ବଲେ ମରୁ ସୈନ୍ୟ ନା ହବ ଶିରନି । ନିରାକାର ରୂପ ନା ଦେଖିଲେ ନାହିଁମାନ । ଫକୀର ବଲେନ ପାହ୍ଲା କହିରେ ତୋମାରେ । ନିରାକାର ରୂପ ତୋରେ ଦେଖାଇବ ବାରେ ॥ ନିରାକାର ରୂପ ତବେ ହେର ଆସମାନେ । ଏତେବଲି ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହୈଲନାରାୟନେ । ଶୁନିୟାସେ ପାହ୍ଲା ଯଦି ଆସମାନେ ଚାହେଁ । ନିରାକାର ଅବତାର ଦେଖିବାରେ ପାଏ ॥ ଦଗଧ କାଞ୍ଚନ ରୂପ ହେରିଲ ନୟନେ । ତତକ୍ଷନେ ଶିରନି ସେ ମାନିଲ ଆପନେ ॥ ପୁନଃ ସେହି ରୂପ ହୈଲ ଫକୀର ଖୋଦାଏ । ମାଥ ଏବସ୍ତ୍ରାର ଶିରେ ଛିଣ୍ଡାକନ୍ଥା ଥାଏ ॥ ପାହ୍ଲାବଲେ ଶିରନି ଆମି ମାନବେଏଖନ । ବାଞ୍ଚାଇୟାଦିଆ ଭୂମି ସୈନ୍ୟସେନା ଗନ ॥ ଏହା ଶୁନି ମହାପ୍ରଭୁ ଆନନ୍ଦିତ ହଇଲ । ମୃତସଞ୍ଜିବନୀ ମନ୍ତ୍ରେ ସବେ ବାଞ୍ଚାଇଲ ॥ ଉଠିୟା ଚଳିଲସୁତ ସୈନ୍ୟ ସେନା-ଗନ । ଦେଖିୟା ପାହ୍ଲା ହଇଲ ଆନନ୍ଦିତ ମନ ॥ ଫକୀର ବଲେନ ପାହ୍ଲା ବଲହେ ତୋମାରେ । ତୋମାରେସେଦେହାହଏଲୟାପାଓ ଘରେ ॥ ଆମର ସେ ମାତା ହବେ ତାର ପୁତ୍ର ଆମି । ତାରେ ନିବାସୟୁଁ ଏତ ଦୁଃଖ ପାଲେ ତୁମି ॥ ସୁନିୟା ସେ ପାହ୍ଲା ତବେ ହରଷ ଅନ୍ତରେ ॥ ବେଟୀରେ ଦପାଏ ହାଣ୍ଡି ଆମାସ୍ଥି ଉପରେ ॥ ଫକୀର ବଲେନ ବାବା ବଲି ହେ ତୁମାରେ । ପ୍ରତ

ବସ୍ତ୍ରରେଛେ ପୂଜା କରିବେ ଆମାରେ ।। ସୈନ୍ୟସେନାଲୟ୍ୟାପାଦ୍ୟା
ସ୍ୱଦେଶେଗମନ । ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଧାନ ହଏଗେଲସତ୍ୟନାସ୍ପୂନ ।। ଆପନା
ମୂଲକେପାଦ୍ୟା ସ୍ଥକେଶିଲଗିସ୍ୱା । ଆପନାବେଟୀରେଲମ୍ଭେ ମଦ୍ଧରେ
ରଖିସ୍ୱା ।। ଗଡ଼ାଭୃତବୋଧୀସବ ଆନନ୍ଦ କସ୍ୱା । ହିନ୍ଦୁମୁସଲମାନ
ବସେ ଏକମନ ହସ୍ୱା ।। ଘୁରବେଗେ ସ୍ଥିର ସ୍ଥିରେ ପୂଜିଲ ନିଶାନ ।
ଉପରେ କହିଲ ଖାସା ତାମ୍ବୁ ସାହେବାନ ।। ବ୍ରାହ୍ମନ କରେନପୂଜା
ସତ୍ୟନାସ୍ପୂନ । ଶୁକ୍ଳପାଟ ହସ୍ୱା ତଥା କରିଲ ଆସ୍ଥାନ ।। ସଓ୍ୱା-
ହାଜାର ପାନ ସଓ୍ୱା ହାଜାରସୁପାରି । ସଓ୍ୱାହାଜାରପାକାକଲେ
ନୈବେଦନକରି ।। ପାଞ୍ଚଲକ୍ଷ ଟାକାର ସେ ଅନଲ ଶିରନି । ନାସ୍ୱୂନ
ମନ୍ତ୍ରେ ପୂଜା କରେ ହିନ୍ଦୁଜନ । ପୂଜାର ଚରିତ ପାଦ୍ୟା ଶୁନେ ଏକ
ମନେ । ପୂଜା ଶେଷେ ଶିରନି ବାଣ୍ଟିଲସଭାଜନେ । ପ୍ରଥମେସାହାର
ପାଦ୍ୟା ହଲେନ ଶିରନି । ମୁଲୁକେ ପୂଜା କରାଅ ଯାହାର ଆପନ ।।
ଆନନ୍ଦରେ ହୈଲବଡ଼ଶୋକ ଗେଲ ଦୂର ଆସନ୍ତ୍ୟାନେ ରହିଲେନ
ଭକ୍ତେର ଠାକୁର ।। କ ବର୍ଣ୍ଣନ କରି ଆମି ପୀର ଗୁନମନ ।
ଏଇ ରୂପେ ଯତ ପାଲି ଅପୂର୍ବ କାହାନି ।। ସଲାମକରି ଏ ସବ୍ବଜନ
ଗେଲଘରେ ।। ଉଜିରସେ ପାସ୍ୱା ରହେ ଆପନ: ମଦ୍ଧରେ ।।
ଶ୍ରୀ କବିକର୍ଣ୍ଣରେ ଗାଏ ସତ୍ୟପୀର ପାଏ । ହରି ହରି ବଲ
ଜନ୍ମପାଲି ହୈଲ ସାଏ ।।

●

ସ ମା ପ୍ତ

odia.org

JXA Oe Haö J iÐ D`Ðj `e¸e @=Ð=ÑbÐÒa SX[Ð L«, JXhÐ aÐkÐÒe ek\aÐ JXA c_*e J iÐ J a[`Ðf_ LeaÐL BRÐ \ÒmÒk, `ªLe ÒOÐe @bÐa ÒdÐN H jö²[m©`Ð¯ Ð HZ H jcª `ªL ÒdÐNÐBaÐ _cÒ« HkÐ Ace HL I] `ÒQºÐÐ

H\ÒdÐN J iÐ J a[`Ðf_ LeaÐL @Ò_L JXA ANbe ÒkÒa Haö Ace jö²[e jelÐ]NÒe j[[ÒQºÐ LeÒaÐ HkÐk Ace LÐcÔÐ

-JXA XV @N `eaÐe